ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1. — ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ 2281

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον: 22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ
Ἀνατ. ἡλ. 5.22 Δύσις ἡλ. 7.21'.
Σίμωνος ἀποστόλου Ζηλωτοῦ
ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 24.5, ἐλαχ. 16.9. Ὑγρ. ὀλίγη. Ἄνεμοι: ἰσχυροί. Θάλασσα: Κρητικὸν ἕως κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 756.7

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Ἑκάστη παρερχομένη ἡμέρα ἐμφανίζει, δυστυχῶς, ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀξιοθρήνητον τὸ κατάντημα τῆς κυβερνήσεως εἰς στιγμάς, καθ' ἃς εἴπέρ ποτε καὶ ἄλλοτε ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία εἰς τὴν ἀρχὴν μιᾶς κυβερνήσεως ἐμπνεούσης τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην.

Δὲν εἶνε καθόλου τυχαῖον τὸ γεγονός, ὅτι γίνεται ἀπὸ ἡμερῶν ἐντατικῶς λόγος περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς μεταβολῆς τῆς παρούσης πολιτικῆς καταστάσεως. Ὅπως ἐγράψαμεν ἤδη, τοῦτο ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν διάχυτον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμόσφαιραν αἴσθησιν τοῦ κινδύνου ἐκ τῆς συνεχίσεως αὐτῆς τῆς καταστάσεως, τοῦ κινδύνου τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς ἀσφυξίας, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ ἡ κυβερνητικὴ ἀφοσύνθεσις.

Ὅταν ὁ κ. Βενιζέλος ρίπτων ὡς Πάρθιον βέλος τὸν φοφιστικὸν ἰσχυρισμόν, ὅτι ὁ κ. Τσαλδάρης ἐματαίωσε τὴν συγκρότησιν κυβερνήσεως Οἰκουμενικῆς — μιᾶς Οἰκουμενικῆς προταθείσης ἐπαρ' αὐτοῦ μὲ τόσην προσβλητικὴν ἰταμότητα καὶ μὲ δεσποτικὰς πράγματι προϋποθέσεις — προσέθεσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις του ἠσθάνετο τὸ θάρρος νὰ συνεχίσῃ μόνη τὸ βαρὺ ἔργον τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς χώρας πρὸς τὴν νέαν οἰκονομικὴν καὶ δημοσιονομικὴν κατάστασιν, διὰ τὴν ὁποίαν ὑπευθύνους ἐκήρυξεν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἐπάρατον γενικὴν κρίσιν, ἡ ὁποία δὲν ἐσεβάσθη τὴν παρ' αὐτοῦ πηδαλιουχουμένην πρὸς τὸν λιμένα τοῦ «ἀγνωρίστου» Ἑλλάδα, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ Λαϊκὸν Κόμμα διότι δὲν ἐκήρυξε χρεωστάσιον κατὰ τὸ 1920, μόνον δὲ τὴν τετραετῆ διακυβέρνησίν του ἐκήρυξεν ἀθῶαν πάσης εὐθύνης καὶ δεινοπαθοῦσαν διὰ τῶν ἄλλων τὰ σφάλματα. Καὶ προσέθετε τότε ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι θὰ ἦτο ὁλέθριον νὰ ριφθῇ σήμερον, εἰς τοιαύτας στιγμάς, ἡ χώρα εἰς τὸν σάλον τῶν ἐκλογῶν, κρίνων ἴσως ἐπαρκῆ τὸν σάλον τῆς ἀθλίας ἀναρριπίσεως παλαιῶν παθῶν διὰ τῆς διανομῆς τῶν παρελθοντολογικῶν ἀγορεύσεών του μετὰ τοῦ ἰσαξίου πρὸς αὐτὰς ἀνωνύμου προλόγου των.

Τί ἔπραξεν ἔκτοτε ἡ «ἰσχυρὰ» αὐτὴ κυβέρνησις ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὠδήγησε τὴν χώραν; Πῶς ἐνεφάνισε τὴν δύναμίν της; Πῶς ἐδικαιολόγησε τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐκλογῶν — τῆς μόνης ὀρθῆς καὶ λογικῆς λύσεως, ἡ ὁποία θὰ συνετέλει ὅσον τίποτε ἄλλο διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐμπιστοσύνης εἰς τὸν τόπον αὐτόν; Τὴν ἀπάντησιν παρέχουν τὰ πράγματα καθ' ἑαυτά. Ἰδού, ἐν πρώτοις, ἡ «ἰσχυρὰ» κυβέρνησις ἀποσυντιθεμένη ὅπως δὲν ἀποσυνετέθη ποτὲ συγκότημα κυβερνητικὸν εἰς τὴν χώραν αὐτήν. Ὁ κυριώτερος, ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις, ὑπουργός της, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐξαναγκάζεται εἰς ἀποχώρησιν διὰ μιᾶς βολῆς τοῦ πρωθυπουργικοῦ χαρτοφυλακίου ἐπὶ τῆς τραπέζης, γύρω τῆς ὁποίας μερικοὶ ὑπουργοὶ ἀπεθρασύνθησαν μέχρι τοῦ σημείου νὰ φαντασθοῦν ὅτι ἐδικαιοῦντο νὰ ἔχουν γνώμην περὶ ἐπισπεύσεως τῶν ἐκλογῶν. Τὴν ἐπιοῦσαν ὑποβάλλεται ἡ παραίτησις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἡ ὁποία δὲν γίνεται δεκτή. Ἔπειτα, ἐν μέσῳ τῶν εὐωδιῶν Βραζιλιανοῦ καφὲ ὑποβάλλεται ἡ παραίτησις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διγογνωμοῦντος πρὸς ἄλλους ὑπουργοὺς ἐπὶ σοβαρωτάτου ζητήματος, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἀποτρέπεται ἐξ Ὑπάτης. Δημιουργεῖται ἔπειτα ἡ μονομαχία τῶν Ἀχαιῶν τῆς Κυβερνήσεως — τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν — καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἐπιτάσσει εἰς τὸν παλαιστὴν τοῦ ἐλαφροτέρου Ἀχαϊκοῦ βάρους νὰ θεωρήσῃ ἑαυτὸν ἀπολακτισθέντα διὰ λόγους κυβερνητικῆς σκοπιμότητος — ἴσως καὶ διότι ὁ ἀτυχήσας ὑφυπουργὸς εἶχε χαρακτηρίσει αὐτὸν τὸν ἴδιον τὸν κ. Βενιζέλον, εἰς ἐπιστολιμαίαν ἔκθεσιν ἑνδοαγαϊκῶν ἰδεῶν πρὸς φίλον του ἀσκληπιάδην, ὡς «ἀναγκαῖον κακόν». Μία κυβέρνησις, ἡ ὁποία ὄχι μόνον ἀπέθη ἀναξιόπιστος πλέον καὶ ἀναξιοσέβαστος ἔναντι τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλη τῆς ὁποίας ἀπώλεσαν κάθε ἀμοιβαίαν ὑπόληψιν, ἀθρόως δὲ καὶ ὁμαδικῶς, κατὰ μεγάλην πλειονότητα, ἐκφράζονται, εἰς τὰς ἰδιωτικάς των συνομιλίας, μὲ ἀπόλυτον πλέον δυσπιστίαν πρὸς αὐτὴν ἔτι τὴν πολιτικὴν ἐπάρκειαν καὶ ἱκανότητα τοῦ αὐθέντου καὶ ἡγέτου των καὶ πρωθυπουργοῦ. Καὶ, εἰς ἐπίμετρον, τὴν ὅλην ἀποκαρδιωτικὴν ἀηδίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ διὰ τὴν κυβερνητικὴν αὐτὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀποσυνθέσεως, ἔρχεται νὰ ἐπιτείνῃ ἡ νέα ἐπικίνδυνος ἐκδήλωσις τῆς σατραπικῶς αὐθαιρέτου διοσυγκοασίας τοῦ κ. Βενιζέλου. Ὁ κ. Βενιζέλος, εἰς τὴν Ὑπάτην, ὡραματίσθη νέας παραβιάσεις τοῦ συντάγματος — τροποποιήσεις δῆθεν — ἐπὶ τῷ ἀποκλειστικῷ σκοπῷ τῆς συγκεντρώσεως δικτατορικῶν ἐξουσιῶν εἰς χεῖράς του.

Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν αἱ λεπτομέρειαι τῶν σκέψεών του τούτων· ἐάν, δηλαδή, ἐσκέφθη ὄντως καὶ περὶ κλεισίματος ἐφημερίδων δι' ἁπλοῦ προεδρικοῦ Διατάγματος, ἢ διὰ τὸν ἐκτοπισμὸν τῶν ὑπευθύνων συντακτῶν των. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνδιαφέρει εἶνε ὅτι ἐσκέφθη — καὶ τοῦτο εἶνε ἀναμφισβήτητον — νὰ συγκαλέσῃ Ἐθνοσυνέλευσιν, διὰ κοινῆς συνεδριάσεως Βουλῆς καὶ Γερουσίας, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναθεωρήσεως ὡρισμένων συνταγματικῶν διατάξεων, κατὰ τρόπον παρέχοντα εἰς αὐτὸν τὴν νομιμοφάνειαν νέων σατραπισμῶν καὶ αὐθαιρεσιῶν. Καὶ μᾶς ἐνδιαφέρει ἀκόμη ἡ πιστοποίησις τοῦ γεγονότος, ὅτι ταῦτα ἐπιζητεῖ ὅταν ὁ ἴδιος ἐχαρακτήρισεν ὡς ὁλέθριον σάλον τὴν διενέργειαν ἐκλογῶν, χωρὶς νὰ ἔννοῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει πρᾶξις περισσότερον ἀνηθικος πολιτικῶς ἀπὸ τὴν συγκρότησιν Ἐθνοσυνελεύσεως ἐκ Βουλῆς, ἡ ὁποία, τερματιζομένης λίαν προσεχῶς τῆς συνταγματικῆς περιόδου, παύει νὰ ἐκπροσωπῇ ἀδιαφιλονικήτως τὴν λαϊκὴν θέλησιν — ἰδίᾳ κατόπιν τόσων διαψεύσεων τῶν βενιζελικῶν ἐπαγγελιῶν — καὶ ἐκ Γερουσίας, τῆς ὁποίας τὸ ἓν τρίτον θὰ ἔπρεπεν ἤδη ν' ἀνανεωθῇ· καὶ δὲν ἀντιλαμβάνεται ὅτι πραγματικῶς ὁλέθριος σάλος εἶνε μία τροποποίησις τοῦ Συντάγματος κατ' αὐτὴν τὴν κρίσιμον ἐποχήν, καθ' ἣν ἐλησμόνησεν ὅλας τὰς ἐπιβαλλομένας οἰκονομίας, ἐλησμόνησε σχεδὸν τὴν ὅλην τραγῳδίαν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, μηδὲν πράττων, μηδὲν τὸ σαφὲς ἔχων κατὰ νοῦν, ἀναμένων Κύριος οἶδε τί, κρεμάσας τὰς ἐλπίδας του ἀπὸ τὴν εὐφορίαν τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ὑδάτων, ἀπὸ τὴν συγκομιδήν, ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις τῆς Λωζάννης....

Ὁ κ. Βενιζέλος ἰσχυρίζεται ὅτι τοῦ καταστρέφει τὸ ἀνύπαρκτον ἄλλωστε σήμερον ἔργον του ὁ κιτρινοτυπισμός. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὅμως ἔχει σχηματίσει τὴν ἀκλόνητον πεποίθησιν ὅτι δὲν ὑπάρχει κινδυνωδέστερος κιτρινοτυπισμὸς ἀπὸ τὴν ὅλην ἐμφάνισιν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῆς ἐν ἀποσυνθέσει κυβερνήσεώς του. Αὐτὸς καὶ τὸ κυβερνητικόν του συγκρότημα συγγράφει ἐμπράκτως καὶ καθημερινῶς ἀναγνώσματα ἀσυγκρίτως βλαβερώτερα τῶν σκανδάλων τῶν χαρεμίων καὶ τῶνὀδαλισκῶν. Καὶ ἡ μόνη σωτηρία ἔγκειται εἰς τὴν ἐξυγιαντικὴν—ἀλλὰ ταχίστην — προσφυγὴν εἰς τὴν κολυμβήθραν τῆς λαϊκῆς βουλήσεως, εἰς τὴν ἄνευ ἀναβολῆς διενέργειαν ἐκλογῶν, αἱ ὁποῖαι καὶ μόναι θὰ δυνηθοῦν νὰ δώσουν εἰς τὴν χώραν μίαν κυβέρνησιν ἐθνικῆς ἑνώσεως, ἐμπνεούσης τὴν γενικὴν ἐμπιστοσύνην.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Νέα ἤθη

Ἕως τώρα εἴχαμε συνηθίσει νὰ ἀκοῦμε, ὅτι ἡ ὑπηρέτριες κλέβουν τὰ ἀφεντικά τους. Ἐὰν ἐξηφανίζοντο καμμιὰ φορὰ ἀπὸ τὴν τουαλέττα τὰ σκουλαρίκια τῆς κυρίας, ἡ ὑπηρέτρια ἢ Ζαμπέτα τὰ εἶχε πάρει, ἐὰν ἔλειπε ἀπὸ τὸ πορτοφόλι τοῦ κυρίου κανένα ἑκατοστάριο, εἰς τὴν Σταμάτα ἔπεφτε τὸ βάρος, καὶ ἐὰν εὑρίσκοντο ἀνοιγμένα τὰ συρτάρια τῆς σιφονιέρας, καὶ εἶχαν ἀφαιρεθῇ ἀσπρόρουχα ἀπ' αὐτά, ἡ ἀτυχὴς Μαρία ἐσύρετο εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα νὰ δώσῃ λόγον. Τοιουτοτρόπως ἡ Μαρία, ἡ Σταμάτα καὶ ἡ Ζαμπέτα ἔφερον τὴν εὐθύνην κάθε κλοπῆς καὶ κάθε ἀπωλείας εἰς τὸ σπίτι, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρετοῦσαν. Ἀλλ' ἰδοὺ, ὅτι τὰ πράγματα μετεβλήθησαν ἄρδην. Δὲν κλέβουν πλέον ἡ ὑπηρέτριες μόνον τὰ ἀφεντικά τους. Ἄρχισαν νὰ κλέβουν καὶ τὰ ἀφεντικὰ τὶς ὑπηρέτριες. Τὸ προχθεσινὸν ἀστυνομικὸν δελτίον ἀνέφερε μίαν τοιαύτην κλοπήν. Κατὰ τὸ δελτίον αὐτό, τὰς νυκτερινὰς ὥρας τῆς προχθὲς δύο κύριοι ἀμέμπτως ἐνδεδυμένοι ἐθεάθησαν εἰς κάποιαν ὁδὸν τῆς πόλεως, μεταφέροντες μίαν ἀρκετὰ μεγάλην βαλίτσαν. Τὸ γεγονὸς, λόγῳ τῆς περιβολῆς τῶν κυρίων, ἡ ὁποία, ὡς ἐλέχθη, ἦτο ἄμεμπτος, προεκάλεσε τὴν περιέργειαν τοῦ φρουροῦντος εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἀστυφύλακος, ὁ ὁποῖος, παρακολουθήσας τοὺς δύο ἀγνώστους, δὲν ἐβράδυνε νὰ σχηματίσῃ πεποίθησιν ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς μεταφερομένης τόσον ἐπισήμως βαλίτσας ἦτο κάπως ὑποπτος. Προσεκτικωτέρα ἔτι παρακολούθησις ἔπεισε τελείως τὸ ὄργανον τῆς ἀσφαλείας, ὅτι οἱ δύο κύριοι μὲ τὴν ἄμεμπτον περιβολὴν εἶχον κλέψει τὴν βαλίτσαν καὶ τὴν μετέφερον κάπου ἐκεῖ πλησίον διὰ νὰ τὴν ἀνοίξουν καὶ τὴν ἐρευνήσουν. Πράγματι δὲ ἐπρόκειτο περὶ κλοπῆς. Ἀλλὰ τὸ ἐκπληκτικώτερον ἦτο τὸ ἀποκαλυφθὲν μετὰ τὴν σύλληψιν τῶν δύο κυρίων. Διότι ἐγνώσθη, ὅτι ἡ μὲν βαλίτσα ἀνῆκε εἰς κάποιαν ὑπηρέτριαν, ὁ εἷς δὲ ἐκ τῶν κλεπτῶν της ἦτο ὁ ἀφεντικός της ὑπηρετρίας αὐτῆς καὶ ὁ ἄλλος φίλος του. Ἡ βαλίτσα, ἀνοιγθεῖσα, εὑρέθη περιέχουσα μεταξὺ ἄλλων καὶ δεκατέσσαρας χιλιάδας δραχμῶν, χάριν δὲ αὐτῶν τῶν δραχμῶν ὁ ἀφεντικὸς εἶχεν ἐπιχειρήσει μετὰ τοῦ φίλου του τὴν πρωτότυπον ταύτην μεταφορὰν ἀπὸ τὸ σπίτι του εἰς ἄλλο, ἀγνωστον ποῖον, σπίτι κάποιου γνωρίμου του. Ὥστε, καθὼς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, ἤρχισαν καὶ τὰ ἀφεντικὰ νὰ κλέβουν τὰς ὑπηρετρίας των εἰς τὴν ἐποχήν μας. Τὸ πρᾶγμα δὲ δὲν εἶνε ἐντελῶς ἀνεξήγητον, ὀφειλόμενον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑφισταμένην σήμερον οἰκονομικὴν κρίσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίβλεπτον θέσιν, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησαν αἱ ὑπηρέτριαι τὸν τελευταῖον τοῦτον καιρόν. Λόγῳ τῆς κρίσεως, ἐλάχιστα πλέον ἀφεντικὰ δικαιολογοῦν τὸν τίτλον τὸν ὁποῖον φέρουν, ἐνῷ ἀντιθέτως αἱ ὑπηρέτριαι κατήντησαν τόσον σπάνιαι, ὥστε διὰ νὰ δεχθοῦν νὰ ὑπηρετήσουν μίαν οἰκογένειαν πρέπει νὰ τοὺς ποσδιορισθοῦν μισθοὶ τοὺς ὁποίους θὰ ἐζήλευε καὶ τιμηματάρχης ὑπουργείου ἀκόμη. Ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης μεταβολῆς εἶνε ὅτι ἡ μὲν Σταμάτα δὲν καταδέχεται πλέον νὰ κλέψῃ τὸν κύριόν της, ἢ, καλύτερον, δὲν εὑρίσκει τίποτε νὰ τοῦ κλέψῃ, ὁ δὲν κύριος καὶ εὑρίσκει καὶ κλέβει τὴν βαλίτσα τῆς Σταμάτας, ἡ ὁποία περιέχει δεκατέσσερα ἢ καὶ περισσότερα χιλιόδραγμα.

Ποῖαι θὰ εἶνε αἱ συνέπειαι τῆς νέας ταύτης κοινωνικῆς καταστάσεως, τὸ φαντάζεται πᾶς τις. Εἰς τὰ ἠσυχιστικὰ γραφεῖα τῶν ὑπηρετριῶν θὰ διαιεῖβωνται διάλογοι καθὼς ὁ ἀκόλουθος:

—Σοῦ ἠῦρα ἕνα καλὸ σπίτι, Ζαμπέτα. Πᾶς;

—Ἀπὸ πόσα ἄτομα ἀποτελεῖται ἡ οἰκονόμενεια;

—Ἕνα ἀνδρόγυνο καὶ δυὸ παιδιά.

—Καὶ πόσα δίνουν τὸν μῆνα;

—Χίλια φράγκα καὶ ἔξοδο κάθε τρεῖς μέρες.

—Μήπως κλέβει ὁ κύριος;

—Ὄχι! Νὰ, ἐδῶ μοῦ ἔχει ἀφήσει καὶ τὸ σχετικὸ πιστοποιητικὸ τῆς Εἰσαγγελίας.

—Μὰ γοειάζεται ἴδιο πιστοποιητικὸ καὶ γιὰ τὰ παιδιά τοις καθὼς καὶ γιὰ τὴν κηοία.

—Θὰ φέοουν καὶ αὐτοί.

—Νὰ μοῦ δώσετε καὶ τὶς φωτογραφίες τους.

—Πάοτες!

—Καὶ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα.

—Ὅλα εἶνε ἐν τάξει.

—Πήναινέ με λοιπὸν στὸ σπίτι.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σπίτι οἱ διάλογοι δὲν θὰ εἶνε ὀλιγώτεοον παοάδοξοι.

—Καὶ τί δουλειὰ θέλει ἡ κυρία;

—Τὶς συνηθισμένες, κοπέλλα μου. Σκούπισμα, συγύρισμα, πιάτα, βοήθημα στὸ φαΐ καὶ μεοικὰ σαπουνίσματα.

—Ὁ κύριος μήπως εἶνε...

—Ἰδιότροπος; Κάθε ἄλλο. Σωστὸ ἀρνάκι.

—Δὲ θέλω νὰ πῶ αὐτό. Μήπως ὁ κύριος εἶνε...

—Κατάλαβα. Μουρνταράκος, ἔ; Ἔχεις δίκνο, κοοίτσι μου, γιατὶ εἶσαι ἀρκετὰ νόστιμη.

—Δὲν πρόκειται γιὰ τέτοια πράγματα, κυρία.

—Ἀλλὰ τί θέλεις νὰ εἰπῆς τέλος πάντων;

—Νά! Θέλω νὰ μάθω μήπως ὁ κύριος ἔχει τὴ συνήθεια νὰ ἀνοίγῃ, πῶς νὰ σᾶς τὸ πῶ, τὰ μπαοῦλα τῶν ὑπηρετριῶν.

—Θεὸς φυλάξοι, κοπέλλα μου!

—Γιὰ νὰ εἶμαι ἐντελῶς ἥσυχη, κυρία, πρέπει νὰ μοῦ φέρετε πιστοποιητικὸ τῆς ὑπηρετρίας ποὺ εἴχατε ἕως τώρα.

—Μίμη! Φέοε τὸ πιστοποιητικὸ ποὺ μᾶς ἔδωσε ἡ Μαρία.

—Ἐν τάξει, κυρία!..

Ὅλα λοιπὸν ἀλλάζουν εἰς τὴν ὡραίαν αὐτὴν ἐποχήν. Τὰ ἀφεντικὰ κλέβουν τὶς ὑπηρέτριες καὶ ἡ ὑπηρέτοιες δίδουν εἰς τοὺς ἀφεντικούς των τὰ πιστοποιητικὰ καλῆς διαγωγῆς τὰ ὁποῖα ἕως τώοα ἔδιναν οἱ τελευταῖοι εἰς αὐτάς. Δὲν εἶνε καθόλου ἀπίθανον τὰ πράγματα νὰ ἐξελιγθοῦν κατὰ ἀκόμη περιεογότεοον τοόπον, νὰ ἀναγινώσκωμεν δὲ προσεχῶς εἰς τὰς ἐφημεοίδας εἰδήσεις ὡς ἡ ἑπομένη:

«Κατὰ τὰς νυκτεοινὰς ὥοας τῆς νθὲς εἰς τὸ δασύλλιον τοῦ λόφου τοῦ Φιλοπάππου οἱ πολυεκατομμυοιοῦχοι Βάνδεοπιπιλντ, Οοκφέλλεο καὶ Χάμπο, καιοοφυλακτοῦντες, συνέλαβον τὸν ἐοωτοτοοποῦντα εἰς τὰ μέοη ἐκεῖνα μετὰ τῆς φίλης του σεσημασμένον διαοοήκτην Μίστον Ποντικομαμῆν καὶ ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν πεοιστοόφων τοῦ ἀφήοεσαν τὸ πορτοφόλιόν του, περιέχον πλέον τῶν πεντακοσίων δοαχμῶν. Μετὰ τὴν ποᾶξίν τῶν οἱ ἐκβισταὶ κατῆλθον εἰς Φάληοον καὶ ἐπεβιβάσθησαν τῆς ἰδιωτέοας τῶν θαλαμηγοῦ, ἡ ὁποία ἀπέπλευσε πεοὶ τὸ μεσονύκτιον.»

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ὁ κύκλος τῶν ἐπαναστάσεων

Ἡ τρέλλα τοῦ κόσμου

Ἄρθρον τοῦ διασήμου ἱστορικοῦ κ. Γουλ. Φερρέρο

Ὅλαι αἱ πολιτικαὶ κρίσεις ποὺ συνταράσσουν τὸν κόσμον ἠμποροῦν νὰ διαιρεθοῦν εἰς τρεῖς κύκλους, τὸν ἀσιατικόν, τὸν εὐρωπαϊκόν, τὸν ἀμεριεανικόν.

Ὁ κύκλος τῶν ἀσιατικῶν ἐπαναστάσεων, τῆς Κίνας, τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Περσίας, τῆς Τουρκίας, εἶναι προγενέστερος τοῦ παγκοσμίου πολέμου καὶ ἀνεξάρτητος αὐτοῦ. Εἰς τὴν Ἀσίαν, πατρίδα τῶν βασιλέων καὶ τῶν προφητῶν, καὶ συγκεκριμένως εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἤρχισε κατὰ πρῶτον ἡ πολιτικὴ κρίσις τῆς ὁποίας βλέπομεν σήμερον τὰς τερατοειδεῖς ἐξελίξεις, ἤρχισε δὲ πολὺ πρὸ τοῦ πολέμου, τὸ 1908, μὲ τὴν ἐπανάστασιν τῶν Νεοτούρκων, ἡ ὁποία ἐξηνάγκασε τὸν Σουλτάνον Ἀβδοὺλ Χαμίτ εἰς τὴν παραχώρησιν Συντάγματος. Τὴν πρώτην αὐτὴν διαταραχὴν ἐπηκολούθησε δευτέρα ἰσχυροτέρα, εἰς τὴν Κίναν, τὸ 1911. Ἡ ἐπανάστασις ἐκεῖ ἀνέτρεψε τὴν παλαιὰν δυναστείαν τῶν Μαντσού. Εἰς ὅλην τὴν Ἀσίαν, εἰς τὰς Ἰνδίας, εἰς τὴν Περσίαν, ὅπως καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ εἰς τὴν Κίναν, ἡ Εὐρώπη ὑπέσκαπτεν ἀπὸ ἑνὸς ἤδη αἰῶνος τὰ θεμέλια τῶν παλαιῶν καθεστώτων, μὲ τὸ ἐμπόριον, τὰς ἰδέας, τὰς κατακτήσεις της, τὰς διπλωματικάς της μηχανορραφίας, μὲ τὴν πολιτικὴν τοῦ ἐκφοβισμοῦ καὶ τῶν πιέσεων. Ὁ παγκόσμιος πόλεμος, ἢ πτῶσις τῆς Ρωσσικῆς αὐτοκρατορίας, ἡ κατάρρευσις τῆς Ὀθωμανικῆς, ἐπέσπευσαν τὴν κρίσιν. Ἤδη, ὁλόκληρος ἡ Ἀσία συνταράσσεται ἀπὸ μίαν ζύμωσιν πολιτικὴν ὑπὸ τὴν ὁποίαν κρύπτεται διττὴ κίνησις, κατ' ἀντιθέτους φορας, ἐξωθοῦσα τοὺς ἀσιατικοὺς λαοὺς ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸ ν' ἀποδεχθοῦν μερικὰ στοιχεῖα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸ νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ στοιχεῖα ταῦτα ὅπως ὑπεκφύγουν ἀπὸ τὴν εὐρωπαϊκὴν επιρροήν. Ἀπὸ τὴν Ἄγκυραν μέχρι τῆς Καλκούττας, ἡ Ἀσία ἀναζητεῖ ἐν Εὐρώπῃ τὰ ὅπλα τὰ ὁποῖα θὰ μεταχειρισθῇ ἐναντίον τῆς Εὐρώπης: Αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα ὅλων τῶν ἀσιατικῶν ἐπαναστάσεων.

Ὁ κύκλος τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐπαναστάσεων, εἰς τὸν ὁποῖον περιλαμβάνονται καὶ τὰ πολιτειακὰ πραξικοπήματα ἐν Γερμανίᾳ, Αὐστρίᾳ, Ρωσσίᾳ, Οὐγγαρίᾳ, Ἰταλίᾳ, Ἱσπανίᾳ, Γιουγοσλαυίᾳ, Ρουμανίᾳ, Βουλγαρίᾳ, Πολωνίᾳ καὶ Ἑλλάδι, ἔχει ἀρχὰς καὶ κατευθύνσεις διαφορετικὰς τοῦ προηγουμένου κυκλου. Ἐξαιρέσει τῆς Ἱσπανίας, εἰς ὅλας τὰς ἄλλας χώρας, αἱ ἐπαναστάσεις καὶ τὰ πραξικοπήματα εἶναι συνέπεια τοῦ πολέμου — εἰς τὴν Γερμανίαν μὲν συνέπεια τῆς ἥττης, ὅπως καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ εἰς τὴν Οὐγγαρίαν· εἰς τὴν Ρωσσίαν δὲ συνέπεια τῆς ἐκ τοῦ πολέμου ἐξαντλήσεως, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν, εἰς τὴν Ρουμανίαν, εἰς τὴν Γιουγοσλαυίαν. Εἰς τὴν Πολωνίαν τέλος συνέπεια τῶν δυσχερειῶν εἰς ἃς προσκροῦσι κατὰ φυσικὸν λόγον ἡ ὀργάνωσις ἑνὸς νέου κράτους. Ὅλαι αἱ ἐπαναστάσεις αὐταὶ ἐκπροσωποῦν τὴν τελευταίαν φάσιν τῆς μεγάλης πάλης ἡ ὁποία ἤρχισεν ἐν Εὐρώπῃ ἀπὸ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, πάλης μεταξὺ τῶν δύο δογμάτων περὶ κυριαρχίας — τῆς κληρονομικῆς καὶ τῆς λαϊκῆς, διὰ τῶν ἐκλογῶν, κυριαρχίας. Εἰς ὅλας τὰς ἀναφερθείσας χώρας ἡ μοναρχία δοκιμάζει τὸ τελευταῖον τῆς ὅπλον ἀντιστάσεως, καλύπτουσα τοῦτο σχεδὸν παντοῦ ὑπὸ ἐπαναστατικὰ προσχήματα. Τοῦτο δὲ χαρακτηρίζει κυρίως τὴν τελευταίαν αὐτὴν φάσιν τῆς πάλης. Ὅτι, συμβαίνει ἤδη εἰς τὴν Γερμανίαν, εἶναι ἐξόχως χαρακτηριστικόν: Ὁ Χίτλερ κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὰς μάζας ἕνα ἰσχυρὸν ρεῦμα ἀντιδημοκρατικὸν καὶ ἀντικοινοβουλευτικόν, ἰοῦ ὁποίου ἐν τέλει, ἂν ἐπεκράτει τελικῶς ὁ Χιτλερισμός, θὰ ἐπωφελεῖτο ἡ μοναρχία, δίδουσα ὅμως εἰς τὸ ρεῦμα τοῦτο μορφὴν σοσιαλιστικοῦ κινήματος. Δὲν πρέπει ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ νὰ λησμονήσωμεν τὸ κίνημα τῶν μπολσεβικῶν τοῦ 1917, ἐχρηματοδοτεῖτο ἀπὸ τὴν ἀγωνιῶσαν τότε δυναστείαν τῶν Χοεντζόλλερν. Ἡ ἀντινομία δὲ αὐτὴ ἐπιτρέπει τὴν καλυτέραν φαῦσιν τῆς φρικτῆς πληγῆς, εἰς ὅλον της τὸ βάθος, ἐξ ἧς ὑποφέρει σήμερον ἡ Εὐρώπη.

Ὁ κύκλος, τέλος, τῶν ἀμεριεανικῶν ἐπαναστάσεων εἶναι πολὺ πλέον μυστηριώδης. Αἱ μεξικανικαὶ ἐπαναστάσεις εἶναι προγενέστεραι τοῦ παγκοσμίου πολέμου, εἶναι συνεπῶς ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὴν εὐρωπαϊκὴν διαταραχήν. Ἀλλ' ἡ μεξικανικὴ ἐπανάστασις, ὅπως καὶ αἱ διάφοροι στάσεις αἱ ὁποῖαι ἀπὸ διετίας ἀνακυκοῦν τὴν Νότιον Ἀμεριεκήν, ἐμφανίζονται ὡς τὸ τελευταῖον ὑπόλειμμα τῆς μεγάλης κρίσεως ποὺ συνετάραξε τὴν Λατινικὴν Ἀμεριεκὴν μετὰ τὴν παρ' αὐτῆς ἀπόσεισιν τῆς κυριαρχίας τοῦ Ἱσπανικοῦ Στέμματος. Ἡ ὀργάνωσις δημοκρατιῶν εἰς χώρας τόσον ἀπεράντους ὅσον καὶ ἀραιοκατωκημένας δὲν ἦτο εὔκολος. Ἐπηκολούθησαν κατὰ συνέπειαν ἐπαναστάσεις, πραξικοπήματα, δικτατορίαι, ἐμφύλιοι πόλεμοι, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ Μεξικόν, μὲ ὡρισμένας διακοπάς, διήρκεσαν περισσότερον παρὰ εἰς τὴν Ἀργεντινὴν καὶ τὴν Βραζιλίαν. Κατὰ τὰ τελευταῖα 30 ἔτη, ὅλα σχεδὸν νὰ νοτιαμεριεανικὰ κράτη ἔκαμαν σημαντικὰς προόδους, ποσ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Τὰ θέατρα

Ἡ ἀποφινὴ τοῦ Ἐθνικοῦ

Τοῦ κ. Φώτου Πολίτη

Τὸ Ἐθνικὸ Θέατρο παίζει ἀπόψε γιὰ πρώτη φορὰ δυὸ ἔργα: μιὰ μονόπρακτη κωμῳδία τοῦ συγγραφέως τῆς «Κάρμεν» καὶ τῆς «Κολόμβας» Προσπέρ

ΙΡΟΪΑ ΩΡΑ 5η

Ζουν (νουν) όλες...

(—Συνέχεια εκ τοῦ χθεσινοῦ)

«Ἐπιμένω τόσο πολύ ὅστε ὑπέκυψε καὶ τόλμησε ἀπὸ ἐπιμονὴ νὰ μὲ ἀγκαλιάσῃ. Ἀλλὰ ἀμέσως γιὰ νὰ τὴν εἰδοποιήσῃ πῶς ὁ κ. κ. ἔφυγε ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία νὰ φύγῃ καὶ αὐτὴ τὸ πάνω-πάνω. Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῆς ἀπόκρυβε τὴν ἀλήθεια. Ἔτσι ἔφυγε ἡ Ἑλένη ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τὸν ἀνταμώσῃ ἀργότερα. Ἀλλὰ ἡ ἀπόφασή μου ἦταν ἀμετάκλητη. Ἔφυγε ἡ Ἑλένη καὶ ἐγὼ ἔμεινα μόνος μὲ τὸν κ. κ. Ἀλλὰ ἀμέσως ἔφυγε κι ἐκεῖνος ἀφοῦ μὲ ἔστειλε νὰ φέρω τὸν ἀστυνομικὸ τῆς ἀστυνομίας τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους. Ἔφυγε κι αὐτὸς ἀφοῦ μὲ ἔστειλε νὰ φέρω τὸν ἀστυνομικὸ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΙΣ ΗΝΩΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΣΟΒΑΡΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΗΓΕΤΟΥ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. ('Αθην. Πρ.). — Τηλεγραφήματα ἐξ Οὐασιγκτῶνος ἀγγέλλουν ὅτι ὁ κ. Μάκ Γκρέντη ἀντιπρόσωπος τῆς πανεργατικῆς ἀμερικανικῆς ὁμοσπονδίας ὁμιλῶν ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας, ἥτις ἐξετάζει τὸ νομοσχέδιον τὸ ἀφορῶν τὴν παροχὴν συνδρομῆς εἰς τοὺς ἀνέργους, ἐδήλωσεν :

— Ὑφίσταται μέγιστος κίνδυνος ἐπαναστάσεως τῶν ἀνὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὀκτὼ ἑκατομμυρίων ἀνέργων ἡ ὁποία θὰ καταστῇ βεβαία ἂν ἡ ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις δὲν λάβῃ ἄμεσα μέτρα πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἀνεργίας. Ὀρθάνοικτοι ἀνοίγονται αἱ πύλαι τῆς χώρας εἰς τὴν ἐπανάστασιν ἂν ἡ πεῖνα ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐπιτείνεται. Ἐσημειώθησαν ἤδη μικροεπαναστατικαὶ τινες ἐξεγέρσεις εἰς τινα βιομηχανικὰ κέντρα, αἱ ὁποῖαι ἀπεδόθησαν εἰς τοὺς κομμουνιστάς. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται, κύριοι, περὶ κομμουνιστῶν. Οἱ ἐξεγερθέντες ζητοῦν ἁπλοῦστατα ἄρτον».

Διὰ τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν νομοσχεδίου προβλέπεται ἡ ἔκδοσις ἐντόκων γραμματίων ἀξίας ἡμίσεος δισεκατομμυρίου δολλαρίων διὰ τὴν παροχὴν τῶν ἀναγκαίων χρημάτων εἰς διαφόρους ὀργανώσεις πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἀνεργίας. Σχετικῶς ὁ γραμματεὺς τῶν ἀγαθοεργῶν ὀργανώσεων τῆς Πενσυλβανίας ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς :

— Τὸ κράτος εὑρίσκεται ἐνώπιον οἰκονομικῆς κρίσεως ἀπεριγράπτου. Τρία ἑκατομμύρια ἀτόμων εὑρίσκονται ἄνευ τακτικοῦ εἰσοδήματος, ἓν δὲ ἑκατομμύριον λαμβάνει μικρὰ βοηθήματα. Εἰς μόνον τὸ Σικάγον εὑρίσκονται αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἑπτακόσιαι χιλιάδες ἀνέργων, ὅλοι δὲ οἱ πόροι μας πρὸς παροχὴν συνδρομῆς εἰς αὐτοὺς ἐξηντλήθησαν.

ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΓΚΕΛΑΡΙΟΥ ΜΠΡΥΝΙΓΚ

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΧΙΝΤΕΜΠΟΥΡΓΚ ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9. ('Αθην. Πρακτ.). — Εἰς συγκέντρωσιν, ὀργανωθεῖσαν τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδίας τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπαρχιακοῦ Τύπου, ὁ καγκελάριος Μπρύνιγκ, παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν δημοσιογράφων, ἔλαβε τὸν λόγον, τονίσας ἰδίᾳ, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους ὑπῆρξε πρᾶξις ἐνέργουσα ἐξαιρετικὴν σημασίαν, ἀποφασιστικὴ δὲ ἀπὸ ἀπόψεως ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, προκειμένου περὶ χώρας ὡς ἡ Γερμανία, ἥτις τώρα μόλις ἀρχίζει τὸν ἀγῶνα διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ μίαν θέσιν ἐξευτελιστικὴν καὶ νὰ ἐπανεύρῃ ἰσότητα δικαιωμάτων καὶ ἐλευθερίας ἐν μέσῳ τῆς ὁλότητος τῶν κρατῶν.

—Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν, ἐξηκολούθησεν ὁ καγκελάριος Μπρύνιγκ, ὅλαι αἱ τάξεις τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ, κρίνουσαι ἀμερολήπτως, θεωροῦν ὡς μεγάλην εὐτυχίαν τὸ γεγονὸς, ὅτι ἡ θεία Πρόνοια μᾶς ἔδωκεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Προέδρου Χίνδεμπουργκ ἕνα ἀρχηγὸν δυνάμενον ὡς οὐδεὶς ἄλλος νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὴν χώραν.

»Πηγὴ ὅλων τῶν μεταπολεμικῶν δεινῶν εἶνε ἡ ἐσφαλμένη ἀντίληψις, ὅτι ὡρισμέναι χῶραι πρέπει νὰ ἐξασφαλίσουν ὅλην τὴν εὐημερίαν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐνῷ οἱ ἡττημένοι λαοὶ δὲν πρέπει νὰ ἔχουν ὀφθαλμοὺς, παρὰ διὰ νὰ κλαίουν. Ἂν δὲν μεταβληθῇ ἡ ἀντίληψις αὐτὴ, θὰ ρίψῃ τὸν κόσμον ἀκόμη βαθύτερα εἰς τὸ βάραθρον τῆς πλέον φρικτῆς ἀπογνώσεως καὶ βοηθούσης τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ ἀνεργίας, θὰ ὑποσκάψῃ τὰ σύγχρονα κοινωνικὰ θεμέλια.

»Ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν ἀπαραίτητον ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην εἶνε δυνατὴ μόνον ἂν παύσῃ ὑφισταμένη ἡ ἐξερεθιστικὴ ἀνισότης μεταξὺ νικητῶν καὶ ἡττημένων.»

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπανορθώσεις, ὁ κ. Μπρύνιγκ εἶπεν ὅτι ὅλοι οἱ λογικῶς σκεπτόμενοι ἄνθρωποι γνωρίζουν καλῶς, ὅτι ἡ Γερμανία δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ πληρώσῃ τὰ ὑπέρογκα ποσά, τὰ ὁποῖα τῆς ζητοῦνται. Γνωρίζουν ἐξ ἴσου καλῶς, ὅτι αἱ καταβολαὶ αὗται θὰ συντελέσουν εἰς τὸ νὰ αὐξηθῇ τὸ παγκόσμιον οἰκονομικὸν χάος καὶ θὰ ἐμποδίσουν κάθε δυνατότητα βελτιώσεως τῆς καταστάσεως. Ἡ Γερμανία ὑπεβλήθη δι' ἕνα ἀπολεσθέντα πόλεμον, εἰς θυσίας μεγαλυτέρας ἀπὸ τὰς ἀναφερομένας ὑπὸ τῆς 'Ιστορίας δι' οἱονδήποτε λαόν. Αἱ θυσίαι δμως αὗται πρέπει νὰ τελειώσουν. Πρέπει νὰ κλεισθῇ ὁ λογαριασμὸς αὐτὸς, ἂν θέλωμεν πράγματι νὰ θεωρηθῇ ὁ πόλεμος αὐτὸς λήξας.

'Απὸ τ' ἀποτελέσματα τῆς Διασκέψεως τῆς Λωζάννης, τοῦ προσεχοῦς μηνὸς, θὰ φανῇ ἂν ὁ κόσμος θὰ μείνῃ γονατισμένος ἀπὸ τὴν δυστυχίαν ἢ θὰ ἐπανεύρῃ σταθερὸν ἔδαφος διὰ νὰ σταθῇ καὶ ν' ἀνορθωθῇ.

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΩΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 9. ('Αθην. Πρ.). — Περὶ ὥραν 7ην ἀπογευματινὴν τῆς σήμερον ἡ βασιλομήτωρ τῆς Ρουμανίας Μαρία συνοδευομένη ὑπὸ τῆς βασιλίσσης Μαρίας τῆς Γιουγκοσλαυίας, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο χωρῶν ἐν Τουρκίᾳ, ἐπεσκέφθη τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ι. Συνόδου μετὰ δύο τμηματαρχῶν ὑπεδέχθησαν τὰς ὑψηλὰς ἐπισκέπτιδας εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Πατριαρχείων. Ὁ Πατριάρχης φέρων ἐπανωκαλύμαυχον καὶ ἐγκόλπια μετὰ σταυροῦ μετὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ συνοδικῶν ὑπεδέχθη τὰς βασιλίσσας εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Πατριαρχείων ὀδηγήσας αὐτὰς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Θρόνου. Ὁ Πατριάρχης προσεφώνησε τὰς δύο βασιλίσσας εἰς τὴν γαλλικὴν ἐκφράσας τὴν χαρὰν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας διὰ τὸ εὐτυχὲς γεγονὸς τῆς ἐπισκέψεώς των.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΜΕΤΑΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΤΟ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τὸ 'Εμπορικὸν 'Επιμελητήριον 'Αθηνῶν συνῆλθε χθὲς ἡ ὁλομέλεια αὐτοῦ καὶ συνεζήτησεν ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως Διαβαλκανικοῦ 'Επιμελητηρίου μὲ σκοπὸν τὴν σύνδεσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῶν χωρῶν τῆς Βαλκανικῆς. Ὁ κ. Α. Παπαναστασίου, μετασχὼν τῆς συσκέψεως, ἀνέπτυξε τὰ ὀγαθὰ, ἅτινα πρόκειται νὰ προέλθουν ἐκ τῆς ἱδρύσεως τοιούτου ἐπιμελητηρίου καὶ συνέστησεν, ὅπως ὁ ἑλληνικὸς ἐμπορικὸς κόσμος ἐνισχύσῃ τὴν προσπάθειαν ταύτην. 'Απεφασίσθη ἡ σύστασις ἀντιπροσωπείας, ἥτις νὰ μεταβῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ Ἄλεπ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν Τούρκων ἐμπόρων, ὑποεπιτροπὴ δὲ ἐκ τῆς ἀντιπροσωπείας μεταβῇ εἰς Ἄγκυραν, ἵνα συνεννοηθῇ διὰ τὴν ἴδρυσιν συμψηφιστικοῦ γραφείου διὰ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ἀφ' οὗ προηγουμένως γίνουν αἱ προκαταρκτικαὶ συνεννοήσεις ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐξ ὑπουργῶν ἐπιτροπῆς.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΥΠΙΚΗ ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10. ('Αθην. Πρακτ.). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Γενεύης, ὅτι ἤρχισε σήμερον τὴν πρωΐαν ἡ 67η σύνοδος τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε., ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Γουατεμάλας κ. Μάτος. Τὸ Συμβούλιον θὰ διακόψῃ τὴν Τετάρτην τὰς ἐργασίας του, διότι οἱ πλείστοι τῶν ἀντιπροσώπων θὰ μεταβοῦν εἰς Παρισίους, ὅπως παραστοῦν εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Προέδρου Ντουμέρ.

ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΕΝΟΣ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ Γουμενίτσης ἀνετράπη λεωφορεῖον αὐτοκίνητον καὶ ἐτραυματίσθησαν 14 ἐκ τῶν ἐπιβατῶν του σοβαρῶς. Εἰς τούτων εἶνε ὁ Γερμανὸς Ι. Κέμπερ. Οἱ τραυματισμένοι βαρύτερον μετεφέρθησαν εἰς Θεσσαλονίκην.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ - ΖΑΪΜΗ ΕΛΥΘΗ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

ΠΡΟΣ ΕΥΡΥΤΕΡΑΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΝ

ΘΑ ΓΙΝΗ ΔΕΚΤΗ ΚΑΙ Η ΠΑΛΑΙΑ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΘΗΒΑΙΟΥ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπανῆλθε χθὲς περὶ τὴν ὀβην ἀπογευματινὴν δι' αὐτοκινήτου ἐξ Ὑπάτης.

Εὐθὺς ἅμα τῇ ἀφίξει του ἐκάλεσεν εἰς ἰδιαιτέραν συνεργασίαν τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακόπουλον, ὑποθαλόντα, ὡς ἐγράφη, ἀπὸ τῆς προχθὲς ταχυδρομικῶς τὴν παραίτησίν του κατόπιν τῆς ἀποκαλυφθείσης γνωστῆς ἐπιστολῆς τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ζαΐμη. Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐξήγησε καὶ προφορικῶς πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξακολουθήσῃ μετέχων τῆς Κυβερνήσεως, ἐφόσον συνυπάρχει ἐν αὐτῇ ὁ κ. Ζαΐμης. Προσέθεσεν ὅτι ἡ ἀποκαλυφθεῖσα ἐπιστολὴ δὲν τὸν θίγει ἀτομικῶς, ἀλλὰ ἀκριβῶς ὑπὸ τὴν ὑπουργικήν του ἰδιότητα τὴν ὁποίαν καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διατηρήσῃ ἐφ' ὅσον παραμένει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὁ κ. Ζαΐμης.

Ἐν τέλει ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐδήλωσε πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ὅτι δὲν ἀξιοῖ νὰ ἔχῃ ἄμεσον τὴν ἀπάντησίν του ἐπὶ τῆς ὑποβεβλημένης παραιτήσεώς του, ἀλλ' ὅτι πάντως μέχρι τῆς αὔριον (σήμερον) πρέπει νὰ ἔχῃ ἐκκαθαρισθῇ τὸ ἀνακύψαν ζήτημα.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀφῆκε τὸν κ. Μιχαλακόπουλον νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ λύσις τὴν ὁποίαν θὰ δώσῃ δὲν θὰ εἶνε διάφορος τῶν ἀντιλήψεων αὐτοῦ.

Πράγματι ὀλίγον βραδύτερον, κατόπιν προσκλήσεως, ὁ κ. Βενιζέλος ἐδέχθη τὸν κ. Ζαΐμην, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνεκοίνωσε τὸ τεθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ζήτημα, προσθέσας ὅτι ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας δὲν εἶνε διατεθειμένος νὰ στερηθῇ τῆς ἐν τῇ Κυβερνήσει συνεργασίας τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν εἶνε ὑποχρεωμένος μετὰ λύπης του νὰ ὑποδείξῃ εἰς αὐτόν, τὸν κ. Ζαΐμην, ὅπως παραιτηθῇ.

Ὁ κ. Ζαΐμης ἔσπευσε νὰ δηλώσῃ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ὅτι ὑποβάλλει τὴν παραίτησίν του.

Τὴν δοθεῖσαν λύσιν εἰς τὸ ζήτημα διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ κ. Φ. Ζαΐμη ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κατέστησε γνωστὴν πρὸς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον διὰ τοῦ κ. Κυρ. Βενιζέλου.

Περὶ τοῦ προσώπου τοῦ νέου ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κ. Βενιζέλος δὲν εἶχεν ἀποφασίσει μέχρι τῆς νυκτὸς ὁριστικῶς, προκειμένου ἄλλως τε νὰ συνδυάσῃ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κενωθείσης θέσεως μὲ τὴν πραγματοποιηθησομένην μέχρι τῆς αὔριον εὐρυτέραν ἀνασύνθεσιν τῆς κυβερνήσεως.

Πιθανώτερος νέος ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν φέρεται ὁ γερουσιαστὴς καὶ τέως πρόεδρος τοῦ 'Εμπορικοῦ 'Επιμελητηρίου κ. Α. 'Αναστασιάδης.

ΝΕΑ ΒΟΛΙΔΟΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΡΥΖΗ

Ὁ κ. Βενιζέλος τακτοποιήσας τὸ ζήτημα τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐκάλεσε παρ' αὐτῷ τὸν διοικητὴν τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης κ. Δροσόπουλον, ἀφοῦ προηγουμένως ἔσχεν ὀλιγόλεπτον ἰδιαιτέραν συνεργασίαν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμη. Πρὸς τὸν κ. Δροσόπουλον ἐπανέλαβεν ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἔβλεπε τὸν ὑποδιοικητὴν τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης κ. Κορυζῆν μετέχοντα τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας ἐφαρμόζοντα τὴν πολιτικὴν τῶν ἀνταλλαγῶν εἰς τὰς μετὰ τῶν ξένων κρατῶν ἐμπορικὰς σχέσεις τῆς χώρας, καὶ παρέχοντα οὕτω μίαν ἐπὶ πλέον πρὸς τὸν τόπον ὑπηρεσίαν.

Ὁ κ. Δροσόπουλος ἀπήντησε πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ὅτι εὐχαριστεῖ ἐκ μέρους καὶ τοῦ κ. Κορυζῆ διὰ τὴν πρότασιν, ἀλλ' ὅτι τόσον αὐτός, ὅσον καὶ ὁ κ. Κορυζῆς, ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι αἱ πρὸς τὸν τόπον ὑπηρεσίαι, τὰς ὁποίας ὁ τελευταῖος παρέχει ἀπὸ τῆς ἐν τῇ 'Εθνικῇ Τραπέζῃ θέσεώς του δὲν εἶνε μικρότεραι ἀπὸ ἐκείνας, τὰς ὁποίας θὰ προσέφερεν ἐὰν ἀπεδέχετο τὰ ἀναλάβῃ τὸ προσφερόμενον ὑπουργεῖον.

Καὶ μετὰ τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν τοῦ κ. Δροσοπούλου ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἠθέλησε νὰ θεωρήσῃ ὡς τερματισθὲν τὸ ζήτημα τῆς συμμετοχῆς τοῦ κ. Κορυζῆ εἰς τὴν κυβέρνησιν, παρεκάλεσε δὲ τὸν κ. διοικητὴν τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης νὰ διαβιβάσῃ πρὸς τὸν κ. Κορυζῆν τὴν ἐπιθυμίαν του ὅπως τὸν ἐπισκεφθῇ τὴν 9.30' π. μ. σήμερον διὰ μίαν ἀπ' εὐθείας συνεννόησιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ὁ κ. Κορυζῆς ἐξακολουθεῖ νὰ τηρῇ ἀπόλυτον πάντοτε ἐπιφυλακτικότητα εἰς τὰς σχετικὰς συνομιλίας του.

Ἡ περίπτωσις ἐν τούτοις ν' ἄρῃ τελικῶς τοὺς ἐνδοιασμούς του καὶ νὰ δεχθῇ ν' ἀναλάβῃ τὸ ὑπουργεῖον τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας δὲν πρέπει ν' ἀποκλεισθῇ ὁλοσχερῶς. Πάντως ἡ ὁριστικὴ ἀπάντησίς του θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τοῦ πόσον θὰ διαπιστωθῇ κατὰ τὴν σημερινὴν συνομιλίαν του μὲ τὸν κ. Βενιζέλον ὅτι οἱοθετεῖται πράγματι ὑπ' αὐτοῦ ἡ πολιτικὴ τῶν ἀνταλλαγῶν καὶ εἶνε δυνατὴ ἡ ἀπρόσκοπτος ἐπιδίωξις τῆς ἐφαρμογῆς ταύτης ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν γενικωτέραν νομισματικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως.

ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ ΤΑΣ ΕΥΘΥΝΑΣ

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα ὅτι ὡρισμένοι κυβερνητικοὶ κύκλοι, ἐργαζόμενοι διὰ τὴν ματαίωσιν τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ κ. Βουρλούμη, ἐμφανίζουν τὸν κ. Βενιζέλον ὡς μὴ ἀποβλέποντα πραγματικῶς εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς συνεργασίας τοῦ κ. Κορυζῆ ἐν τῇ Κυβερνήσει, ἀλλ' ἐπιδιώκοντα διὰ τῶν διεξαγομένων συνεννοήσεων—ἐν τῇ βεβαιότητι ὅτι ὁ κ. Κορυζῆς δὲν θὰ δεχθῇ — νὰ συγκαλύψῃ τὰς εὐθύνας διὰ τὴν ματαίωσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς πολιτικῆς τῶν ἀνταλλαγῶν. "Αλλαι ἐν τοῦτοις πληροφορίαι, κυβερνητικῆς ἐπίσης προελεύσεως, φέρουν τὸν κ. Βενιζέλον εἰλικρινῶς ἀποβλέποντα εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς συνεργασίας τοῦ κ. Κορυζῆ. Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας ὁ κ. Βενιζέλος, μετὰ τὴν μεταβολὴν τὴν ἐπελθοῦσαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ κ. Μαρῆ καὶ τὴν ὑπὸ πραγματοποίησιν ἤδη ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Βουρλούμη, προτίθεται νὰ στραφῇ καὶ πρὸς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος κ. Τσουδεροῦ. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ὁ κ. Βενιζέλος ἐλπίζει, ἐπιρρίπτων εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε συνεργάτας του τὴν εὐθύνην τῆς παταγώδους ἀποτυχίας τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἀμβλυνθῇ ἡ ἐναντίον της δυσφορία τῆς Κοινῆς Γνώμης, ἐφ' ὅσον θὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἰδίος ἀνανήφων. Προστίθεται ἀκόμη ὅτι ἀποβλέπει μὲ συνεργάτας τοὺς κ.κ. Κορυζῆν καὶ Βαρβαρέσον καὶ τὸν νέον Διοικητὴν τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος νὰ παραστῇ εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Λωζάννης.

Ο κ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ ΔΥΣΗΡΕΣΤΗΜΕΝΟΣ

Ἀπησχολημένος μὲ τὰς ἀναφερθείσας συνεργασίας του ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἐδέχθη, λόγῳ πάντοτε τῶν ἀπασχολήσεών του, τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης κ. Θηβαῖον, ἀνελθόντα διὰ νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν του τὸ νέον ἐναντίον τοῦ Τύπου νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον κατ' ἐντολήν του κατήρτισεν οὗτος.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας τὴν νύκτα πληροφορίας, ὁ κ. Βενιζέλος πρόκειται ν' ἀπευθύνῃ σήμερον τὴν πρωΐαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Θηβαῖον, διὰ τῆς ὁποίας θὰ δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν παραίτησιν τὴν ὁποίαν εἶχεν οὗτος πρὸ μηνὸς καὶ πλέον ἴσως ὑποβάλει διὰ λόγους ὑγείας. Τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀναθέτει ὁ κ. Βενιζέλος, ὡς κατ' ἐπανάληψιν ἤδη ἐγράφη, εἰς τὸν κ. 'Ιω. Τσιριμῶκον.

Προβλέπεται ὅτι μέχρι τῆς ἑσπέρας σήμερον ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἔχῃ συμπληρώσει τὰς συνεννοήσεις διὰ τὰς πραγματοποιουμένας μεταβολὰς ἐν τῇ συνθέσει τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε ἡ ὁρκωμοσία τῶν νέων ὑπουργῶν νὰ γίνῃ αὔριον τὴν πρωΐαν.

Χρονογραφικῶς ἀναφέρομεν ὅτι τὴν νύκτα ὑπῆρχον πληροφορίαι ὅτι ὡς ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θὰ τοποθετηθῇ ὁ κ. Λαδᾶς, διοριζομένου ὡς ὑφυπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας τοῦ βουλευτοῦ Πειραιῶς κ. Βαρδοπούλου, «ὑφυπουργοποιουμένου» εἰς ἐκπλήρωσιν δοθείσης πρὸς αὐτὸν ὑποσχέσεως κατὰ τὴν δευτέραν δημαρχιακὴν ἐκλογὴν τοῦ Πειραιῶς, ὅτε παρῃτήθη τῆς ὑποψηφιότητος του καὶ ὑπεστήριξε τὸν κ. Μιαούλην.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΠΟΒΛΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΝΑΘΕΩΡΩΝ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Η ΣΗΜΕΙΟΥΜΕΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ

Κατὰ πληροφορίας μας, ἀπολύτως ἐξηκριβωμένας, ἀπὸ ἀρκετῶν ἤδη ἡμερῶν ἔχει ἀναληφθῆ ὑπὸ ὡρισμένων Φιλελευθέρων παραγόντων ἐκ τῶν πραγματικῶς κεκηρυγμένων ὑπὲρ τῆς συνεργασίας ὁλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ὡς μόνης λύσεως ἱκανῆς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως κίνησις πρὸς νέαν κατεύθυνσιν.

Οἱ παράγοντες αὐτοί, ἀναγνωρίζοντες ὅτι τώρα μὲν εἶνε ἐξ ὁλοκλήρου ἀδύνατος, μετεκλογικῶς δὲ λίαν δυσχερής, ἡ συγκρότησις οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς συνυπάρξεως ἐν αὐτῇ τῶν κομμάτων Φιλελευθέρων καὶ Λαϊκῶν ἐμόρφωσαν τὴν γνώμην ὅτι θὰ διηνεκολύνετο καὶ ἡ ἐν τῇ Κυβερνήσει συνεργασία τῶν κομμάτων καὶ γενικώτερον ἡ ἐξέλιξις τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος ἐξελέγετο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας.

Ἡ κίνησις αὐτὴ ἐγένετο προφανῶς ὄχι ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κ. Βενιζέλου, δεδομένου ὅτι οἱ ἔχοντες τὴν σχετικὴν πρωτοβουλίαν εἰς βολιδοσκοπήσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμον πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως περὶ τῆς στάσεως αὐτῶν, ἐνεφάνιζον τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὡς μὴ ἐμμένοντα εἰς τὰς παλαιάς του ἀξιώσεις περὶ τροποποιήσεώς του Συντάγματος καὶ παροχῆς εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας εὐρυτάτων δικαιωμάτων, παραπλησίων πρὸς τὰ δικαιώματα τοῦ 'Αμερικανοῦ Προέδρου, ἀλλὰ δεχόμενον ν' ἀναλάβῃ τὴν προεδρίαν μὲ τὰ ὑπάρχοντα συνταγματικὰ δικαιώματα καὶ πέραν αὐτῶν μόνον ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας θὰ διορίζῃ ὄχι μόνον τὸν πρωθυπουργὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπουργοὺς, ὡς ὁρίζετο ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ Συντάγματος.

Ἐν τούτοις εἰς δημοσιευθεῖσαν χθὲς εἰς πρωΐην κυβερνητικὴν ἐφημερίδα συνέντευξιν τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς φίλον του βουλευτὴν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὑποστηρίζει ὅτι, συνερχομένη ἡ 'Εθνοσυνέλευσις, πρέπει νὰ συζητήσῃ καὶ καθορίσῃ εὐρύτερα τὰ δικαιώματα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὥστε νὰ δύναται νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν ὅταν αὕτη εὑρίσκεται εἰς σπουδαίαν ἀντίθεσιν μὲ τὸ ἐφαρμοζόμενον πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως τῆς τυγχανούσης τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν νομοθετικῶν σωμάτων.

Ἐκ τῆς συνεντεύξεως αὐτῆς προκύπτει σαφῶς ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἀποβλέπει νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἄμεσον μεταρρύθμισιν τοῦ Συντάγματος τόσον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ δικαιώματα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, προπαρασκευάζων τὴν ἀνάρρησίν του εἰς τὴν προεδρίαν, ὅσον καὶ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐλευθεροτυπίαν.

Ἡ πρόθεσις τοῦ κ. Βενιζέλου, κατὰ τὴν ἰδίαν συνέντευξίν του, εἶνε νὰ μὴ τηρήσῃ τὴν ἐκ τοῦ Συντάγματος προβλεπομένην διαδικασίαν διὰ τὴν ἀναθεώρησιν αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ χωρήσῃ εἰς ταύτην εὐθὺς μετὰ τὴν 3ην 'Ιουνίου, ὁπότε λήγει ἡ πενταετία, μετὰ τὴν ὁποίαν εἶνε ἐπιτετραμμένη ἡ ἀναθεώρησις. Τηρουμένης τῆς προβλεπομένης ἐν τῷ Συντάγματι διαδικασίας ἡ λῆψις ὁριστικῆς ὡς πρὸς τὴν ἀναθεώρησιν αὐτοῦ ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς 'Εθνοσυνελεύσεως (Βουλῆς κα